

LASKAV*ST

**NADĚJE ZLÍN
ČTVRTLETNÍK
PROSINEC 2022
ROČNÍK 13
ČÍSLO 4**

Vážené a milé čtenářky, vážení a milí čtenáři,

dostalo se mi cti oslovit vás všechny úvodníkem v posledním letošním čísle našeho časopisu. Nejen kvůli přání kolegyně Klárky před jejím odchodem na nejkrásnější dovolenou, nejen proto, že se nám blíží advent a vánoční svátky, je toto číslo naplněno VDĚČNOSTÍ.

O vděčnosti v něm mluví klienti, kolegové. Proč právě VDĚČNOST? Zrovna v tomto období, kdy se na nás ze všech stran valí hrůzostrašné zprávy o válce, o uprchlících, o inflaci a neustále se zvedajících cenách všeho? Skoro se zdá, že v tomto kontextu zní slovo VDĚČNOST jako provokace nebo dokonce nadávka. Je tomu tak opravdu?

Nad úvodníkem jsem se dlouho zamýšlela. Sama pro sebe jsem si několikrát říkala – jsi vděčná? Komu? A za co? Není to jen „tak na oko“? Nakonec to dopadlo tak, že ho píší ve sváteční den, 17. listopadu a cítím opravdovou VDĚČNOST. Venku se pomalu smráká, za chvíli se chystáme jít položit svíčku a poděkovat všem, kteří se nejen v listopadu 1989 zasloužili o naši svobodu. Sedím u hořících kamen, notebook na klíně a píšu. A jsem vděčná. Třeba právě za to, že můžu dělat to, co jsem popsala. Že jsem zdravá, mám krásné a zdravé děti i vnučku. Mám milujícího manžela. Že se nemusím schovávat v krytu, neděsím se při jakémkoli zvuku v očekávání dopadu rakety. Že mohu mít naprosto obyčejné starosti, které mě a myslím, že nás všechny, občas tak vyčerpávají a berou energii. Jsem vděčná za to, že se mohu zlobit kvůli nepořádku, kvůli neuklizeným věcem, kvůli bolavým záďům nebo schovanému sluníčku v době, kdy jsem zrovna chtěla, aby svítilo. A uvědomuji si, jak jsou tyto starosti malicherné.

Podobné úvahy mě potom často zavedou k myšlence VDĚČNOSTI těm, kteří mi před lety umožnili, abych tady nyní mohla žít. Za život, za život ve svobodné zemi. A vedou mě také k pocitu odpovědnosti. Odpovědnosti za to, abych i já přispěla svou troškou do mlýna a pečovala o to, co mě a nám všem bylo svěřeno. Nejen o svoji rodinu, ale také o naše klienty, jejich rodiny, které se často nachází ve velmi těžkých situacích. Cítím odpovědnost i za naše společné dílo v NADĚJI, která se díky odvaze a síle zakladatelů rozrostla do současné podoby. Vnímám vděčnost i odpovědnost za své kolegy, bez nichž by má práce a naše služba nemohla být taková, jaká je. Vnímám vděčnost a ruku v ruce s tím i odpovědnost za místo a obec, ve které žiji. Vnímám vděčnost a současně odpovědnost vůči Pánu Bohu, který nám všem svěřil celou Zemi a důvěřuje nám, že ji budeme vděčně a odpovědně spravovat.

Myslím, že je důležité se alespoň občas v běhu času zastavit a uvědomit si, že přes všechny strasti, starosti a nepříznivé okolnosti máme pořád něco, za co můžeme být VDĚČNÍ. Adventní čas nás k zastavení přímo vybízí – zkusme si třeba doma s blízkými při zapálení každé adventní svíce v duchu nebo i nahlas říci, za co jsme VDĚČNÍ. Možná budeme sami překvapeni.

Ze srdce přeji krásný a vděčností naplněný adventní i vánoční čas nám všem.

Jana Vrubelová
vedoucí denních stacionářů pro osoby s demencí

NADĚJE NA VELETRHU PRACOVNÍCH PŘÍLEŽITOSTÍ

První listopadový den tohoto roku se nesl v duchu akce s názvem Business Day, kterou každoročně pořádá Job Centrum UTB. Jedná se o veletrh pracovních příležitostí pro studenty a absolventy Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Cílem je navázání kontaktů s potenciálními zaměstnavateli a zorientování se na trhu práce. V letošním roce byla rekordní návštěvnost. Akce se zúčastnilo přes 2 000 studentů a 250 firemních zástupců ze 79 různých firem. Za Nadějí jsme se zúčastnili poprvé. Prezentovali jsme naše služby pro seniory, lidi s demencí, lidi s mentálním postižením a ohrožené děti a mládež. Velmi nás těšil zájem studentů z Fakulty humanitních studií. Zajímali se o stáže, dobrovolnictví, ale i následné pracovní uplatnění. U našeho stánku se ale zastavovali také studenti z ostatních fakult, kteří se ptali na benefiční akce, které pořádáme, dobrovolnictví a mnohé další informace. Děkujeme za možnost zapojit se a těšíme se na další ročník.

Aneta Kvapilová
fundraiser

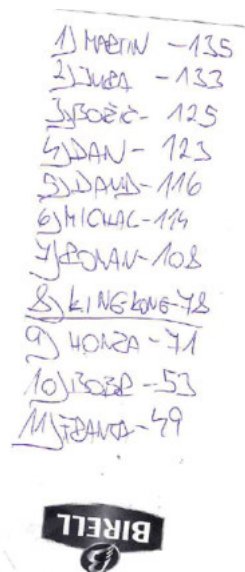
HISTORICKY PRVNÍ PÁNSKÁ JÍZDA ZLÍNSKÉ NADĚJE

„Za dobu v Naději pamatuji i časy, kdy bych na podobnou akci šel sám, zvítězil či prohrál sám se sebou a u stolu bych večeřel osamocen.“ Asi takto by pravdě-podobně začínal text, který by psal Radek Vítek někdy před patnácti lety. Nyní je tomu však jinak! Časy se mění a s nimi do Naděje přichází další nadějní mladí pánové. K dnešnímu datu bychom jich ve zlínské Naději napočítali patnáct. To už je hezké číslo, které si zaslouží oslavu, nemyslíte? Jestli ano, myslíte správně. Naše paní ředitelka se totiž rozhodla, že pro nás pány zorganizuje „pánskou jízdu“. A my jí za to DĚKUJEME! Bylo to velmi příjemně strávené listopadové odpoledne s kolegy. Užili jsme si dobré pití, řeč nestála, večeře padala do žaludku sama a došlo i na sport. Konalo se historicky první bowlingové utkání pánů ze zlínské Naděje, které neovládl nikdo jiný než Martin Stašek z Vizovic. Těsně za ním skončil Jirka Mach z Letné a třetí pomyslnou bednu obsadil David Hružek, takzvaný „Boříč“. Výsledky byly notářsky ověřeny ústředním panem ředitelem Naděje, Janem Vaněčkem, který

se turnaje také zúčastnil. Podrobné výsledky můžete vidět na profesionálně vypsané sportovní listině, kterou představuje hospodský pivní lístek.

Nezbývá než všem zúčastněným poděkovat, poblahopřát výhercům a těšit se na další ročník, který zcela jistě bude. A třeba nás nebude patnáct, ale dvacet!

Daniel Melichárek
projektový manažer

DÝŇĚ, BAREVNÍ NETOPÝŘI A ADVENTNÍ VĚNCE

Letošní podzim jsme si ve „VITKU“ užili všemi smysly. Oči jsme potěšili halloweenskou výzdobou a vytvořenými maskami. Na chuť jsme si dali sladké i děsivé prsty a upekli pizzu. Voněly nám špagety, které si klienti připravili „po svém“. Ohmatali jsme si slizký vnitřek dýně, keramickou hlínu i pichlavé jehličí. Sluch jsme potrénovali diskotékou na přespávače i na oslavě nejen pro M/martřany. Pozn. Martřanská oslava pro nás byla způsobem, jak netradičně oslavit svátek všech Martinů. Tři odvážlivci dokonce objevili svůj šestý smysl a stali se na den pracovníky klubu a moc jim to šlo! Ani zima nás neodradila od sportování a utužování přátelství. Teď už vyhlížíme konec roku, kdy se na chvíli zastavíme,

ale jen na chvíli. Pro ty nejvěrnější tu budeme kromě svátků i o prázdninách a když se zadaří, bude i koulovačka.

Všem čtenářům přejeme, abyste se v celém roce 2023 měli jako ve VITKU. Nacházeli dokonalost v nedokonalém, tak jako my nestříháme a nelepíme vždy rovně. Abyste viděli barevnost, kde jiní vidí jen černou nebo oranžovou, jako my kreslíme netopýry barevně. Abyste se pochválili, jako my chválíme naše klienty. Abyste se nebáli experimentů, jako my, když vaříme. Abyste sportovali venku i vevnitř, abyste si našli či udrželi přátelství a vytvořili si svůj kousek bezpečného prostředí. A hlavně, abyste do všeho, co děláte, dávali také srdce jako my. Pak už to půjde skoro samo.

Martin a František

pracovníci nízkoprahového zařízení pro děti a mládež ve Vizovicích

STRAŠIDELNÁ ZAHRADA V KOVOZOO

V sobotu 5. listopadu odpoledne jsme ve složení Rostislav Kubelka, Franta Kosík a Markétka Štefaniková vyjeli z vlakového nádraží Otrokovice rychlíkem do Starého Města na hororový festival Strašidelná zahrada. Vše se nám líbilo, prošli jsme všechna stanoviště. Nejvíce se nám líbilo stanoviště Strašidelná léčebna, Strašidelná porodnice a Peklo satanu. Každý z nás jsme plnili úkoly na všech stanovištích a líbila se nám i Středověká mučírna, ve které oběšenec vylekal Frantu. Cestou zpátky jsme si dali pivo na vlakovém nádraží. Já jsem byl ve skupině kapitán a skupinu vedl a pak ve Zlíně jsme každý šli domů, odkud jsme přijeli.

Rostislav Kubelka

klient chráněného bydlení

MIREK ZAHRADNÍKEM

Mirek si letos na podzim splnil přání a zasadil si svoji jabloň, broskev a meruňku. Mirek měl z výsadby velkou radost a plánuje ještě zasadit hrušku a třešeň. Mirek má zahradničení velmi rád. Měl svoji zahrádku, jejíž provoz musel nakonec kvůli různým okolnostem daného místa ukončit. Mirek však nelenil a už má domluveno, že si může na jaro zasadit zeleninu u své kamarádky ve skleníku, a to je dvojitá výhra. Bude mít svoji zeleninu a také kontakt se svými přáteli.

Mira Štěpán
pracovník chráněného bydlení

NÁRODNÍ SBÍRKA POTRAVIN

„Sbírka potravin je dnem solidarity, při kterém může každý pomoci tím nejjednodušším způsobem, darem trvanlivých potravin a drogerie,“ takto je popsána Sbírka potravin na oficiálním webu www.sbirkapotravin.cz. Mezi její hlavní organizátory patří potravinové banky a Česká federace potravinových bank ve spolupráci se Svazem obchodu a cestovního ruchu a Asociací společenské odpovědnosti.

Podzimní kolo Sbírkou potravin se uskutečnilo v sobotu 12. 11. napříč celou republikou. Společně s dalšími neziskovými organizacemi jsme se i my za zlínskou Naději zúčastnili sbírky, a to v Kauflandu na Vršavě. Celkem se zapojilo 12 dobrovolníků z chráněného bydlení, z toho 6 pracovníků a 6 klientů. Toto kolo bylo ještě úspěšnější než to jarní. Podařilo se vybrat 1480 kg potravin a 153 kg drogerie!

Děkujeme vám všem, kteří jste se zapojili svým nákupem a pomohli tak potřebným. Ať už klientům Naděje nebo v jiných obchodech jiným organizacím. Děkujeme také zaměstnancům Kauflandu na Vršavě za vstřícnost, laskavost a ochotu při přípravě přepravek a následnou pomoc s přepravou a nákladem potravin k připravenému autu.

KDE KONČÍ VĚCI Z POTRAVINOVÉ SBÍRKY?

Ve středu jsem požádala jednoho ze svých synů, aby mi pomáhal při rozvozu potravinové pomoci maminkám samoživitelkám žijícím na Kroměřížsku. Obvykle se o jejich potřebách dozvím od svých známých, kteří je potkávají v dětských herničkách nebo u lékaře nebo případně od starostů obcí. Krabice jsou opravdu těžké, a tak potřebuji, aby mi někdo pomohl. Synovi se moc nechtělo, ale byl rád, že ho vyzvednu z fotbalového zápasu, a tak souhlasil.

První maminka má dvě děti do tří let a bydlí v přízemí, to byla pohoda, krabici jsme nesli se synem spolu. Druhá maminka se třemi dětmi do tří let věku bydlí až ve 4. patře bez výtahu, syn tam nesl dvě opravdu těžké krabice a nechtěl pomoci. Po vynesení si sedl do auta a nazlobeně se mě zeptal: "Proč to prosím tě děláš!?"

Měla jsem pocit, že nemá cenu něco vysvětlovat, je po zápase unavený, a ještě tahá těžké věci do horního patra. Nemělo cenu mu objasňovat, že ty maminky nemají auto a možná ani odvahu si o potřebnou pomoc říci.

Třetí maminka bydlí kousek od nás a má tři malé děti předškolního věku. Lehkou krabici s plenami jsem vzala já, druhé dvě nesl syn. Když paní přebírala potraviny, měla slzy v očích a vyjadřovala vděčnost mně i jemu. Zřejmě tím, že to byla maminka z naší vesnice, kterou i s dětmi potkává, donutilo ho to změnit svůj postoj. Vůbec nechápal, že má někdo takovou radost z několika konzerv, těstovin a mouky. On si může vložit v obchodě do vozíku vše, co je potřeba, a dokonce i to, na co má chuť. Po nasednutí do auta mlčel, jenom jsme se na sebe podívali. Myslím, že příště půjde zas.

Znáte někoho, kdo je v těžké situaci a pomoc v podobě trvanlivých potravin by mu velmi usnadnila život? Předajte mu, prosím, na mne kontakt a určitě najdeme řešení.

Renata Gabrhelíková
oblastní ředitelka
tel. +420 770 136 809

VENKOVNÍ PRACOVNÍ TERAPIE V ZOO

V měsíci říjnu jsme ukončili naši sezónní spolupráci se Zoo Zlín, kam jsme docházeli celé léto na pracovní terapie s klienty. Na rozloučenou nám nádherně svítilo slunce a bylo teplé počasí, takže práce, kterou jsme měli vykonávat, byla příjemná. Přišla se za námi podívat i naše vedoucí, paní Pončíková, která všem klientům za odvedenou práci poděkovala. Také jsme se dohodli na tom, že s jarem a teplým počasím opět docházku obnovíme a všichni jsme se shodli, že se na vzájemnou spolupráci těšíme.

Takže teď si dáme od venkovních terapií přestávku a už nyní se těšíme na první teplé jarní paprsky, až budeme moci opět docházet na námi velmi oblíbené práce v Zoo Lešná.

Katka Perůtková
pracovnice sociálně terapeutických dílen

KEJKLÍŘSKÝ JARMARK

V měsíci září jsme byli opět přizváni městem Zlín k účasti na Kejklířském jarmarku na náměstí Míru. Ve stánku jsme tak měli možnost prezentovat činnost našich dílen prodejem výrobků, které vytvořili naši klienti. Nabídli jsme z každé dílny „něco“, abychom přiblížili širší veřejnosti, co dokážeme vytvořit. Košíky, keramiku, svíčky, tkané koberce, textilní výrobky, dárky z papírenské dílny. Klienti měli možnost se přímo podílet na prodeji toho, co vyrobili. V průběhu dvou dnů se ve stánku vystřídali všichni, kteří měli zájem pomoci s prodejem. Povídali si s lidmi, kteří se u stánku zastavili, pomáhali s balením výrobků a na konci dne i s úklidem a naložením beden do auta. Akce se vydařila, počasí nám přálo, dobrá nálada taky nechyběla a podařilo se prodat spoustu věcí a zájemcům rozdat naše propagační materiály. Bude se opět těšit na další ročník.

Alice Marková
pracovnice sociálně terapeutických dílen

BENEFIČNÍ VEČER NADĚJE SE VRÁTIL V PLNÉ PARÁDĚ

Benefiční večer Naděje pořádáme ve Zlíně již 11 let. Na poslední dva roky však musel utichnout, a tak jsme byli opravdu rádi, že jsme jej letos mohli opět obnovit. V pátek 7. října jsme se společně setkali, bavili a tančili v Interhotelu Zlín a bylo to krásné. Atmosféra byla jedinečná díky všem, kteří přišli – klienti, zaměstnanci, dobrovolníci, dárci a další příznivci Naděje.

Společnými silami a díky štědrosti našich dárců se nám podařilo získat výtěžek 65 000 Kč, který investujeme do potřebných oprav a vybavení sociálně terapeutických dílen ve Zlíně na Letné.

Dílny měly na celkové podobě večera obrovskou zásluhu. Pracovníci společně s klienty zajistili výzdobu na stoly, krásnou výstavu produktů i rekvizity do fotokoutku. Večer zahájila svými vlídnými slovy oblastní ředitelka Renata Gabrhelíková společně s vedoucím služeb pro lidi s mentálním postižením Radomírem Vítkem. Pokračoval vedoucí sociálně terapeutických dílen, Michal Křížka,

který tuto službu představil všem přítomným – proslovem i videem. Video zachycuje ruce, za nimiž se skrývají lidé, klienti sociálně terapeutických dílen a jejich osudy. Ty se protínají v Naději s nadějí na lepší život, na pochopení a přátelství. Video se snaží ukázat, že výrobky jsou jen nástrojem, cestou k tomu, aby se klienti rozvíjeli a mohli žít plnohodnotný život. Najdete jej na našem Facebooku. Krásně hovořil také Jan Talaš z Provodova, se kterým dlouhodobě spolupracujeme a kterého pravidelně s klienty navštěvujeme a pořádáme u něj venkovní terapie. Mluvil o našich klientech, o spokojenosti se spoluprací, o zkušenostech a možná některým přítomným zasadil do hlavy myšlenku na navázání spolupráce s námi.

Velký podíl na atmosféře večera měla kapela Showband Pavla Březiny, která vytáhla všechny na taneční parket. Vypíchnout musíme také vystoupení dvou klientů chráněného bydlení. Rostěa zazpíval a zahrál na kytaru. František se ujal tanečního vystoupení a na druhou písničku si

pro ostatní připravil malý taneční workshop. Bylo to skvělé, autentické a všem přítomným se to moc líbilo. Perlou večera bylo také pěvecké číslo Eliny z Ukrajiny. Její rodina byla u nás půl roku ubytována, když utekli před válkou a neměli kam jít. Do teď

jsme s nimi v úzkém kontaktu a velmi si vážíme jejich přátelství.

Jsme vděční, že jsme tuto akci mohli opět uskutečnit, osobnímu setkání a sdílení se nic nevyrovná.

Klára Švarcová
fundraiser a PR

TICHÁ AUKCE LASKAVOSTI JE ZA NÁMI

Tichá aukce laskavosti je sdílenou radostí. Radost totiž mají úspěšní dražitelé z uloveného kousku, ale také jejich blízcí, kteří jsou těmito předměty často obdarováni třeba pod stromečkem a také lidé s postižením, naši klienti, kterým je výtěžek určen. Tuto benefiční akci jsme letos zrealizovali již počtvrté. Jeden rok jsme museli vynechat a loni jsme ji poprvé přesunuli do online prostoru a uskutečnili ji pouze virtuálně na Facebooku. Letos jsme se v tom rozhodli pokračovat, protože byl tento způsob úspěšný a co si budeme povídat, dodává nám organizátorům v dnešní době určitou dávku jistoty, že se akce povede a nebudeme ji muset na poslední chvíli rušit.

Děkujeme všem zapojeným, kteří do aukce něčím přispěli, ale také všem dražitelům. Celkem bylo v aukci 70 nevšedních zážitků a věcí. Díky vám se podařilo získat výtěžek v hodnotě 46 750 Kč. Tyto peníze budou použity na rozšíření keramické dílny spadající pod sociálně terapeutické dílny Naděje Zlín, kde klienti rozvíjí své dovednosti a nachází svůj potenciál.

Ještě jednou obrovské díky všem zúčastněným a těšíme se zase za rok!

Klára Švarcová
fundraiser a PR

V DOMĚ POKOJNÉHO STÁŘÍ CHODIL MIKULÁŠ

Mikuláš je postava spojená s předvánočním časem, kdy chodí do rodin a nosí dárky. Objevuje se 5. prosince, v předvečer svátku sv. Mikuláše a je doprovázen andělem a čertem. Dům pokojného stáří navštívila družina, která měla hned dva čerty, ale nebojte, do pekla si nikoho nevzali. Odpoledne se neslo v duchu zpívání vánočních písniček a někteří obdarovaní si dokonce vzpomněli na básničky ze školních let. Krásné odpoledne jsme zakončili vystoupením harmonikářů, kteří si říkají Duo z Letné. Jejich vystoupení prokládal mluveným slovem pan Zajíček, který nás bavil historkami ze svého života.

Aneta Kvapilová
fundraiser

OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝM ROKEM

Blíží se konec roku 2022, a to svádí k ohlédnutí se. Upřímně – byl to náročný rok plný nejrůznějších, mnohdy nečekaných výzev. K jedné profesní jsem se postavila čelem a přijala funkci vedoucí domova. Rozhodování pro mě bylo o to těžší, že jsem svou práci sociální pracovnice měla moc ráda, a zároveň jsem prožívala v osobním životě velké starosti. Ale pak jsem uvěřila tomu, že na mě Pán Bůh nenaloží víc, než bych unesla a opravdu se staly malé i velké „zázraky“. Bez ochotné pomoci a podpory kolegů by to ale stejně nešlo. Navíc v pravou chvíli přicházeli ti správní lidé, a i když začátky jsou pro všechny nováčky náročné, dnes už si troufám říct, že se situace v domově personálně stabilizovala a velmi to prospělo i celkové atmosféře domova. Je mi velkou ctí pracovat pro organizaci, která má tak mimořádný přesah, a to v týmu lidí, kteří kromě svých psychických, fyzických sil a odbornosti dávají do své práce i srdce.

A i když někdy není vždy všechno úplně ideální, úplně nejvíc mě těší pozitivní zpětná vazba od kolegů, zaměstnanců, klientů i jejich rodin.

Žaneta Zlámalová
vedoucí Domu pokojného stáří

INSPIRACE OD NAŠICH SPOLUPRACOVNÍKŮ

TIP NA ČTENÍ I POSLECH OD ŽANETY ZLÁMALOVÉ

Protože jsem milovnice opravdových příběhů a dokumentů, chtěla bych všem, kdo o své práci v sociálních službách přemýšlí a hledají inspiraci, doporučit knihu, která mě v poslední době zaujala. Jmenuje se Hořím od Simony Bagarové. Autorka v ní vede rozhovory v hovorové mluvě s pěti pečovateli, kteří jsou ve své práci svým přístupem mimořádní a jejich cesta k tomuto povolání byla mnohdy velmi klikatá. Hodně jsem o myšlenkách pečovatelů, které v této knize zaznívají,

přemýšlela, s většinou naprosto souzním. Za všechny např. „když práci děláš technicky a ne lidsky, tak nikdy neprožiješ dary, které ti to prostředí a práce s lidmi přináší“. Knížku lze vypůjčit u nás v domově. Současně na Českém rozhlasu Dvojce běží každou neděli v 18:30 podcastová série – dokuseriál o tom, jak pečovat a nevyhořet – Hořím, který připravila autorka výše zmíněné knihy. Lze jej pustit i z archivu. Prvních pět dílů jsou praktické rady, jak se dobře postarat o své blízké a nevyhořet u toho: kdo a co vám může pomoci při domácí péči o blízkou osobu, kdy a kde hledat institucionální podporu nebo jak poznat dobrý domov pro seniory. Dalších pět dílů jsou živé rozhovory s pečovateli z knihy Hořím. Doporučuji!

Žaneta Zlámalová
vedoucí Domu pokojného stáří

TIPY NA KNÍŽKY OD TÝMU STACIONÁŘE

Pro práci s klienty:

- Tradinář – rodinný a tvořivý rok plný oslav a rituálů
- Taneční v noční košili – 52 krátkých příběhů pro oživení vzpomínek
- Jak se vaří smyslovka (jaro/léto, podzim/zima)

Seberozvoj:

- Smysluplný život – Simon Jacobson

TIP NA KNIHU OD MICHALA KŘÍŽKY

Rád doporučuji přátelům a vždy s odstupem času se vracím a ordinuji sám sobě knihu líných radostí od mého oblíbeného a svérázného autora Toma Hodgkinsona. Ten se svými přáteli vydal drobnou publikaci s jednostránkovými připomenutími drobných radostí, na které v dnešní uspěchané době rádi zapomínáme. Člověk při čtení až žasne, jak a proč se stalo, že na všechno to hezké nemáme čas a jak prosté věci nám mohou zajistit blaho na těle i duši. Samotné čtení je balzámem, na zklidnění v adventním čase ideální čtení.

Michal Křížka
vedoucí sociálně terapeutických dílen

CO SE PAVEDLO VE STACIONÁŘI

- Klimatizace na Zelinově – sice po konci léta, ale stejně z ní máme velkou radost
- Spokojenost klientů a jejich rodin, pozitivní zpětné vazby na naši práci
- Vzájemná ochota k zastoupení mezi kolegy v týmu
- Zájem o poradenství a setkávání pečujících v rámci aktivit Kontaktního místa ČALS
- Absolvovali jsme několik stáží v denních stacionářích (NADĚJE Brno, Diakonie Vsetín), odkud jsme si vždy přivezli tipy pro naši práci.
- Zúčastnili jsme se několika školení – Validace podle Naomi Feil (již na jaře) a také několik školení pro osobní rozvoj a předcházení syndromu vyhoření (Mindfulness ke zvládnání stresu a emocí, Pomáhající a konstruktivní komunikace v sociálních službách). Obě hodnotíme dobře.

CO NÁS ČEKÁ VE STACIONÁŘI

- Těšíme se na letošní předávání ocenění Zlínský anděl, které převezme naše kolegyně Markéta, a to při vánočním koncertě na radnici.
- Čeká nás opět zimní období, které nemáme z různých důvodů ve stacionáři moc rádi – ráno vyhlížíme, jaké budou cesty, jestli přimrzne, nasněží nebo to bude fajn. Nemůžeme moc chodit ven a potmělé dny v malém prostoru jsou vždy náročnější. Ale zase se můžeme více věnovat rukodělným činnostem, kuželkám, šípkám a dalším vnitřním aktivitám.
- Taky se těšíme na atmosféru Vánoc, na společné pečení cukroví, zdobení adventního věnce i stromečku. Také na týmové vánoční setkání a malé radosti, které si děláme každý den. A určitě na humor, který je u nás stále přítomen.

CO SE PAVEDLO V DOMĚ POKOJNÉHO STÁŘÍ

- Vážíme si laskavosti a štědrosti dárců, úsilí pracovníků, díky kterým se povedly mnohé krásné věci.
- Děkujeme panu Soporskému z firmy Zahrady Zlín, který formou daru vybudoval na naší zahradě pod okny klientů krásnou květinovou „babiččinu zahrádku“. Těší se z ní celý domov, klienti, rodiny a personál.
- Od pana Vidličky z firmy Nextpresso máme zapůjčen profesionální kávovar, takže naše pravidelné kavárničky pro klienty jsou ještě voňavější a o kus blíže opravdové kavárně. A nejen to, výborná káva je k dispozici i zaměstnancům.
- Šikovné ruce pečovatelek a klientů opět vytvořily tak krásnou podzimní výzdobu, že bychom to mohli pojmut jako výstavu pro veřejnost a za zhlédnutí vybrat vstupné.
- Radujeme se z toho, že se nám konečně daří vyrážet na výlety s klienty i mimo okolí domova a také pořádat kulturní akce v domově.

- Nově jsme pro klienty pořídili infračervené světlo Lighthacker, které působí pozitivně na psychiku a bolesti nejrůznějšího původu. U klientů má tato terapie velmi pozitivní odezvu, za což jsme vděční. A od září k nám také za klienty pravidelně dochází externí fyzioterapeutka.

- Aktuálně malujeme pokoje klientů, mělo by být do konce listopadu hotovo tak, aby vánoční svátky mohli klienti strávit v čistém a „novém“.

- Radujeme se také z toho, že se pro naši hostovskou ukrajinskou rodinu našlo důstojné bydlení a práce (Mariu a Halynu můžete potkat u nás v domově) a že na jejich tvářích vidím úsměv a v očích naději.

CO NÁM DĚLÁ RADOST V SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÝCH DÍLNÁCH

- Vážíme si obrovského zájmu o výrobky, které v dílnách vznikají. Je to ocenění každodenní práce naší a především klientů. Pro ty jde často o ocenění nejvyšší.

- Radujeme se z nových inspirací a podnětů, které se nám letos podařilo nasbírat. Nutí nás to přemýšlet o naší práci a dalším vývoji služby.

- Potěšila nás účast na školení, kde jsme prezentovali naše přístupy ke klientům ještě dříve, než nám byly promítnuty ve složitých definicích na zeď. Uvědomění, že na to důležité přicházíme sami, děláme to srdcem a správně je posilující.

- Jsme rádi, že i když to vždycky nevypadá růžově, nacházíme možnosti, jak zkvalitňovat službu – vzděláváním, opravami, novým vybavením nebo nezbytným oceněním pracovníků za náročnou práci.

- Velmi si ceníme všech větších či menších spoluprací s našimi partnery a s nimi vzniklých příležitostí, přátelství i vzájemných výpomocí. Každá jedna se počítá a všechny jsou pro nás stejně důležité.

- Jsme vděční, že chodíme rádi do práce, těšíme se do ní a naplňuje nás. I přes svou náročnost a občasné bouře. Není to samozřejmost.

- Těší nás studenti, kteří k nám letos přichází na praxe. Mohou být útěchou, že vše ještě není úplně ztraceno.

- S pokorou přijímáme také naše nedostatky. Nahlas se bavíme o tom, co se nám úplně nedaří nebo by mohlo být jinak. Radost nám dělá, že se z chyb umíme učit a nacházet v nich inspiraci pro další práci.

VDĚČNOSTI A RADOSTI KLIENTŮ

DENNÍHO STACIONÁŘE PRO LIDI S DEMENCÍ

ZA CO JSTE VDĚČNÍ?

- Mnoho klientů se shodlo, že jsou vděční za to, že jejich děti pro ně našly alternativu aktivního života, tedy docházení do denního stacionáře.

- p. M. – Za to, že nás sem dovezete.
- p. B. – Za každé laskavé slovo.
- p. J. – Za to, že jsem zdravý a mám kolem sebe samé šikovné holky.
- p. M. – Za trpělivost a za to, že se nám tady věnují.
- p. V. – Že se o mne starají děti, že můžu být tady v kolektivu.
- p. T. – Že nejsem doma, ale tady.

Z ČEHO MÁTE RADOST?

- p. M. – Mám radost ze života.
- p. E. – Když je pěkné počasí, svítí slunce.
- p. J. – Že jsem zdravý.

CO SE VÁM POVEDLO?

- p. J. – Daří se mi stále chodit do stacionáře.
- p. K. – Podařilo se mi natáhnout šňůry na sušení prádla.

CHTĚLI BYSTE ZA NĚCO PODĚKOVAT?

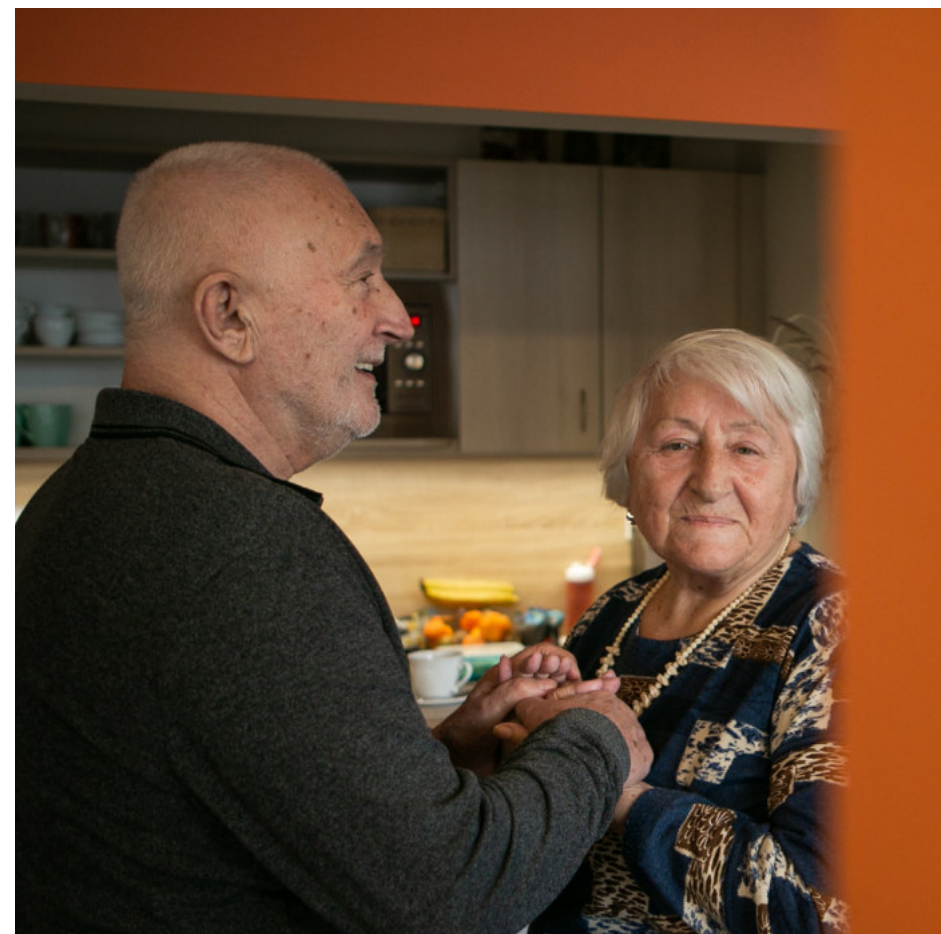
- p. J. a další klienti – Za lásku, za zdraví.
- p. E. – Za přátelství.
- p. V. – Že jsem měla práci, kterou jsem celý život milovala.
- p. R. – Že se postaráte o starší generaci.

- p. T. – Za všeobecnou péči.

- p. J. – Že se o nás staráte, zbavujete nás starostí, které bychom měli, kdybychom byli sami; za radu, když nic nevím; za vzájemnou komunikaci.

KDYŽ SE OHLÉDNETE ZPĚT ZA SVÝM ŽIVOTEM, JSTE SPOKOJENÍ?

Hromadná odpověď: „**Ano, jsme spokojení.**“

CO DĚLÁ RADOST KLIENTŮM SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÝCH DÍLEN?

Z ČEHO MÁŠ RADOST?

- Malík Kamil – Z úspěchu ostatních.
- Kamas Patrik – Mám radost, že dělám košíky, že jsme vyhráli ve fotbale.
- Galia Mirek – Mám radost, když oplétám demižony.
- Jožka – Z docházení do dílen, z výletů se sestrou.
- Radim – Z hudby, muzikoterapie, pořádání zábav, sportu – převážně stolního tenisu, projížďek na kole, práce na zahradě.

CO SE TI TENTO ROK Povedlo?

- M. K. – Jsem rád, že bydlím v garsonce, jsem spokojený, nemám si na co stěžovat.
- K. P. – Jsem rád, že mám po zákroku nosu, že mi je lépe rozumět.
- G. M. – Povedlo se mi všechno, ale líbilo se mi v Lipůvce na pobytu, hlavně v Jeseníku (Priessnitzovy lázně).
- Jožka – Zvládl jsem bydlet na přechodnou dobu v penzionu, kde to neznám (naučil jsem se samostatně cestovat do dílen a zpět do penzionu), pravidelně cvičím.
- Radim – Vypěstovat chilli papričky, ze kterých jsem připravil koření.

JE NĚCO, ZA CO BYS CHTĚL/A PODĚKOVAT?

- M. K. – Jsem vděčný za to, že jsem přežil úraz.
- K. P. – Chci poděkovat Mirkovi (Galiovi), že mi pomáhal s pletením koše.
- G. M. – Chtěl bych poděkovat Anetce, že domluvila tak parádní brigádu v Provodově.

- Jožka – Jsem vděčný, že jsem mohl do divadla, že si můžu povykládat s blízkou osobou.
- Radim – Jsem vděčný, že můžu docházet do dílen mezi lidi, jsem vděčný Naději za sport – hlavně Radkovi za to, že mě dostal na MČR v Hradci Králové v roce 2018 (stolní tenis).

ZA CO JSOU RÁDY DĚTI A MLÁDEŽ Z NÍZKOPRAHOVÉHO ZAŘÍZENÍ VE VIZOVICÍCH

Někdo se zamiloval a je vděčný za opětované city, jiný třeba za to, že má v rodině blízkého, kdo se o něj opravdu zajímá, někdo se nadchnul pro basket, další zkusil nové věci, překonal se ve sportu, jiný našel přátele a někdo je jednoduše rád, že žije život, jaký se mu líbí.

MUZIKOTERAPIE LÉČÍ

Hudba je univerzálním lékem na smutky, trápení i nudu. My ve stacionáři pro lidi s demencí si ji dopřáváme pravidelně. Někdy jen pasivně poslechem rádia nebo gramofonových desek, někdy ji sami tvoříme. Vždycky nás to ale baví a zlepšuje nám to náladu.

SK BERANI NADĚJE ZLÍN – NÁRODNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE – DVŮR KRÁLOVÉ

V letošním roce se konal již 29. ročník Národního turnaje ve stolním tenise pod záštitou města Dvůr Králové nad Labem. Turnaj se konal ve dnech 4.– 6. listopadu 2022 a naši sportovci SK Berani Naděje Zlín na něm nemohli chybět. Do letošního turnaje se zapojilo 33 sportovních klubů s 85 sportovci. Mezi nimi i naši sportovci Bedřich Bulava, Patrik Kamas a Miroslav Galia, který mimo jiné hrál i se svým trenérem Radkem Vítkem v kategorii UNIFIED.

Hra UNIFIED proběhla hned v pátek, jednalo se o čtyřhry mužů, žen a mixů. V této kategorii získal Miroslav Galia s Radomírem Vítkem stříbrnou medaili. V sobotu se konala soutěž ve dvouhře. Miroslav Galia a Bedřich Bulava získali stříbrné medaile. Oba dva hráči byli ve velmi silných skupinách a ke zlaté medaili chyběl opravdu jen krůček.

Všichni naši sportovci měli dobře natrénováno a potvrdili svoji dobrou výkonnost. Domů jsme přivezli dvě stříbrné medaile v kategorii jednotlivců a jednu stříbrnou medaili v kategorii UNIFIED, což je v tak hojném počtu sportovců výborný výsledek.

Děkujeme našim sportovcům SK Berani Naděje Zlín za účast a reprezentaci na Národním turnaji ve stolním tenise 2022.

Radomír Vítka
předseda SK Berani Naděje Zlín

MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V HRADCI KRÁLOVÉ VE STOLNÍM TENISU

Ve dnech 23. –24. listopadu se šest členů SK Berani Naděje Zlín zúčastnilo XXVIII. Mistrovství České republiky v Hradci Králové ve stolním tenisu pro sportovce s mentálním hendikepem. Předešlé dva ročníky byly zrušeny, zájem sportovců o stolní tenis znovu ožívá. MČR se zúčastnilo 68 sportovců z jednotlivých regionů České republiky. Úroveň zápasů byla hodně vysoká a každá medaile či vyhraný zápas svědčí o kvalitě hráčů.

Naši sportovci získali dvě bronzové medaile: ve čtyřhře to byla dvojice Mirek Galia a Jan Šimák a v kategorii Ženy B Eva Svobodová. Ta v boji o třetí místo porazila další sportovkyni našeho klubu Marii Přikrylovou tím nejtěsnějším výsledkem, kdy těsně před koncem byl stav 2:2 na sety a 10:10 na míčky.

Jen kousek před bojem o medaile zůstala třetí žena našeho týmu, Barbora Spáčilová. Třetí muž Radim

Juřica měl v kategorii Muži A těžkou skupinu (mimo jiné mistra České republiky z předešlých let Pavla Richtera) a nepostoupil do vyřazovacích bojů mezi nejlepších osm hráčů. O konečné umístění ale postupně porazil tři hráče a vybojoval deváté místo.

Velkou nadějí se ukázal být nový hráč Honza Šimák, který jel na svůj první velký turnaj či mistrovství. S přehledem postoupil ze skupiny a celkově získal cenné šesté místo. Ve svých 21 letech může dosáhnout výborných výsledků, pokud mu vydrží současný zápal do hry a chuť pravidelně trénovat.

Skvělé zázemí našim sportovcům vytvořila trenérka Květa a dobrovolnice Lenka.

Radek Vítek
předseda SK Berani Naděje Zlín

DIVADELNÍ ZÁŽITEK

S nadšením jsme přijali pozvání na pohádkové představení Bouře, poslední Shakespearovy hry, které se konalo 16. 11. 2022 ve velkém sále Městského divadla ve Zlíně. Režisér a současný ředitel MDZ v jedné osobě, pan Josef Morávek, tímto poskytl dvaceti klientům zlínské pobočky Naděje jedinečný a nevšední zážitek přímo z první řady, čímž umocnil dojmy z představení. Skvělí herci Městského divadla Zlín byli doslova na dosah.

Pro několik klientů to byla vůbec první návštěva MDZ a my jsme velmi vděční za toto pozvání a následnou živou debatu na téma BOUŘE. Těmito pár řádky bychom rádi poděkovali Městskému divadlu Zlín, hercům, panu řediteli za neopakovatelný zážitek. Budeme se těšit na další představení a případnou spolupráci.

VZPOMÍNKA NA PODZIM A TĚŠENÍ SE NA VÁNOCE

Podzim pestrými barvami maluje
a zvířátko takto varuje.
Teplé útulky si rychle hledejte,
na podzimní sluníčko nedbejte.

Ježek velký i malinký,
bojí se o své bodlinky.
Ale svůj útulek už mají,
u sestry Magdy ve 2. etáži se hřejí.

Vzpomínáme na naše milé,
s nimiž jsme prožili pěkné chvíle.
Na zahradě je lucernička
a v ní stále svítí svíčka,
i od nás letí vzpomínka a modlitbička.

Blíží se Vánoce, svátky nejkrásnější,
ty ať opěvují povolanejší.
To já už nebudu řešit,
budu se jak dítě těšit.

Budu koledy zpívat, Ježíška vítat,
na rozzářené oči dětí se dívat.
Vždycky byla „nějaká“ doba,
nebýt optimisty byla by škoda.

Vinšuju požehnané Vánoce,
v novém roce ať jste zdraví a šťastní.

Helena Dufková
klientka Domu pokojného stáří

Vážení a milí kolegové,

dalo by se říci, že i když to zpočátku roku tak nevypadalo, v současné chvíli můžeme rok 2022 v NADĚJI Zlín vnímat jako celkově úspěšný.

Pracovali jsme často tvrdě, nad rámec svých pracovních povinností a nyní toto vážné úsilí začíná přinášet své sladké plody. Téměř každá naše služba prošla určitými personálními změnami, které s sebou jistě nesly nutnost přizpůsobit se, a zároveň vyjít vstříc nově příchozímu. Přesto jste po celý rok projevovali ochotu ke spolupráci a pečlivě jste dbali na dodržení vysoké kvality námi poskytované péče.

Jsem velmi vděčná za každého z Vás, za každý Váš ranní úsměv, podnět, jak by se něco dalo dělat lépe, za Váš projev lidskosti, Vaši toleranci, ochotu dělat věci s nasazením a za společné sdílení smutků i radostí.

Kéž jsou pro Vás, Vaše rodiny a Vaše přátele i závěrečné dny tohoto roku plné veselosti i zklidnění a kéž zažíváte v plné míře svou osobní zkušenost s hojností Božího požehnání.

Vaše Renata

Požehnané
Vánoce
přeje

*NADĚJE

The background of the page is white with a scattered pattern of teal starburst shapes. Each starburst has eight points and is oriented in various directions. The stars vary in size, with some being significantly larger than others. The overall effect is a light, festive, and decorative background.

NADEŽJE, OBLAST ZLÍN

OKRUŽNÍ 5550, ZLÍN 760 05

TEL. 575 758 131

ZLIN@NADEJE.CZ

WWW.NADEJE.CZ/ZLIN

URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ.